

Що накаркали ворони?

Наталія БОНЬ,

дитяча письменниця

— Сьогодні найгірший день у моєму житті! — думав Ромчик, і його сумні спогади стрибали в голові, мов чорні ворони. Ті спогади чи брудні воронячі лапи так дряпали там, десь усередині, що аж сльози на очі наверталися.

Ішов додому в обхід, щоб нікого зі знайомих не зустріти. Тим більше Сашка, свого колишнього найліпшого друга.

Ворони добряче дратували Ромчика своїм голосним “кар-кар”, а горобці, так цей дріб’язок взагалі крутився просто під ногами і так завзято цвірінчав, немов би сміявся із засмученого хлопця. На душі у нього було гіркувато-нудотно, немов би він щойно з’їв шматок зіпсованого торта.

Прокручував у пам’яті сьогоднішній день, і образа темною хвилею заливала його зсередини. Аж дихати стало важче, і ноги налилися свинцем.

— Ромчику, привіт! — білозубо зустрів його вранці Сашко, відтепер колишній найкращий друг. — Дивись, який класний бейблейд у мене! Це мій різдвяний подарунок від тітонька Віки! Тільки вчора посилку від неї отримали! Пограймо! — він дістав з яскравої коробки блакитну блискучу іграшку.

Ромчик квапливо дістав свою, витривалу і надміцну супер дзиґу, впевнено запустив, як це робив уже багато разів. Сашко ніжно погладив свою, новеньку, і теж запустив! Навколо миттєво виник гурт хлопців. Цікаво ж, чия переможе! Ось вони закружляли, закрутилися, затанцювали. Краса! Спочатку легкі дотики, а потім: бемць! Вони зіткнулись і... Сашкова покрутилась далі, а Ромчиків улюблений витривалий, червоноястий бейблейд ... розсипався на друзки...

Сашко реготав, а Ромчик квапливо зібрав те, що лишилось від улюбленої іграшки, і мовчки сів на своє місце.

Від образи слова не міг сказати, а Сашка тільки дзвінок ледве вгамував, усе похвалявся своєю переможною іграшкою. На уроці Ромчик заспокоївся. Майже всі пережили подібну трагедію, і нічого, живі! Швидко вибачив Сашкові, бо гра є гра! Тільки начебто все налагодилось, як знову друг постарався! І що це з ним сьогодні? Вони разом неправильно розв’язали задачу і Сашко, коли вчителька виявила помилку в його зошиті, сказав, що так само неправильно і в Романа. От ябеда і зрадник! Хто його за язик тягнув? Учителька обом по двійці поставила. Добре, що тільки в зошиті... Але ж міг і промовчати!

І ось на останньому уроці з хореографії, поки Ромчик Perezувався, Сашко швиденько став у пару

з Міланою, найкрасивішою дівчинкою їхнього третього класу. Він же знав, як хотів танцювати з нею Ромчик! Так ні, поспішив поперед друга, зі шкіри те пер вилазить перед нею, так сподобатись хоче. От... Як же його краще назвати?

— Захарченко, ставай швидше в пару з Настєю! — беззаперечним тоном сказала вчителька, і Настя сама швиденько вхопила його за руку.

— Капець. Усі глузуватимуть з мене... — приречено подумав Ромчик, бо з цієї дівчини позаочі насміхалися всі хлопці, хоча й боялись її. Вона могла запросто відлупцювати будь-кого, аби захотіла. Була вища на голову від Ромчика, і голос у неї якийсь грубий, густий, як її туго сплетена коса. А от Мілана з нею дружила і завжди ходила з нею разом. Дивні ці дівчата...

— Яка класна у тебе партнерка! Тендітна, мов та Попелюшка! — прошепотів Сашко прямо на вухо Ромчикові, коли урок закінчився і всі одягались.

— Ти мені більше не друг! Знати тебе не хочу! — не витримав Ромчик і розсерджений, ще у розстебнутій куртці, з шапкою в руках кинувся до дверей. Сашко хотів його якось затримати, та тільки встиг виставити ногу. Ромчик перечепився і... простягнувся на підлозі! Наплічник відлетів в один бік, шапка — в інший. Усі засміялись. Тільки Настя мовчки підійшла і простягнула руку нещасному.

— Уставай! — її рука була теплою і надійною.

Навіть подякувати не зміг, вискочив на вулицю. І ось тепер Ромчик чвалає по засніженій дорозі й несе свої важкі роздуми-спогади. Телефон вимкнув, бо цей нахаба ще й по телефону його дістати хотів. Тільки ворони додавали смутку.

— Он де він!

— Ромчику! — почув зовсім близько і здивовано оглянувся. Його наздоганяли Настя з Міланою, а за ними мчав Сашко.

— Ромо, зачекай! — кричала голосно Настя.

— Нарешті ми тебе знайшли! — Мілана першою наздогнала Рому, схопила його за рукав.

— Ромчику, вибач мені! — Сашко ніяк не міг відновити дихання. — Щось найшло на мене чи що? Я не думав, що ти так образишся! Як же я без тебе? Ось, візьми! Назавжди! Мені не шкода! — він похапцем дістав із кишені і простягнув свого дорогоцінного бейблейда. Іграшка світилась на його руці, мов веле-тенська, якась чарівна, сніжина.

Раптом пішов лапятий білий сніг. Ворони таки накаркали...

Бажаєте підвищити кваліфікацію?

Завітайте на сайт журналу “Учитель початкової школи”
upsh.com.ua

Відтепер усі охочі мають змогу підвищити свій фаховий рівень за публікаціями авторів часопису — досвідчених учених і практиків.

Переваги навчання онлайн:

- ✓ можливість самостійного вибору програми
- ✓ зручний для вас час навчання
- ✓ інтерактивні завдання
- ✓ можливість опановувати тему поетапно
- ✓ додаткові матеріали з теми

По завершенні навчання Ви отримаєте **СЕРТИФІКАТ**,
що підтверджує успішне підвищення кваліфікації

Охочі мають змогу оприлюднити власний творчий доробок
з опанованої теми й отримати **СВІДОЦТВО ПРО ПУБЛІКАЦІЮ**

З нами навчатися легко!

